

Medlem af hans eget Parti. Jeg ved ikke, hvorledes den højtærede Finansminister i saa Henseende er sindet, maaske er det ham netop allerbehaligst, at Rosen fremkommer fra hans egne.

Om der nu er nogen Grund til Ros eller ikke, er der jo ikke noget Menneske, der ved, for som jeg allerede har sagt, da det drejer sig om en Konvertering, drejer det sig om at være saa heldig at finde nogenlunde det gunstigste Øjeblik til Foretagelse af en saadan Konvertering. Ved Siden deraf drejer det sig naturligvis ogsaa om, som Situationen nu en Gang ligger, at faa det bedst mulige Tilbud frem. Hvad denne mere begrænsede Del af Opgaven angaar, har vi jo i Finansudvalget søgt gennem Forhandlinger med den højtærede Finansminister at komme til Klarhed over, om de sagkyndige paa Pengevæsenets Omraade er af den Mening, at disse Vilkaar, saaledes som Markedet nu en Gang ligger i Øjeblikket, er af en saadan Art, at de maa kaldes gode, og jeg tror, man maa erkende, at de Udtalelser, som herom er fremsat af Finansmænd, gaar i Retning af, at det maa kaldes efter den øjeblikkelige Situation gode Vilkaar, der er opnaaet. Nu kan man jo tillægge slige Udtalelser større eller mindre Vægt, men naar man ikke kan finde nogen Finansmand, der tør sige, at det ikke er gode Vilkaar, mener jeg, at i alt Fald Rigsdagens Medlemmer som ikke-sagkyndige paa dette Omraade for deres Vedkommende maa sige: Ja, saa kan vi ikke faa nogen større Betyggelse i saa Henseende end saadanne Udtalelser. Men i øvrigt maatte det maaske være mig tilladt at sige, at jeg kender overhovedet ikke noget Tilfælde af Optagelse af Statslaan, hvor man ikke har sagt, at det var ganske fortrinlige Vilkaar, man fik det paa, men dette forhindrer dog ingenlunde, at man en Maaned eller to, eller maaske nogle enkelte Dage efter, maa erkende, at Vilkaarene dog maaske kunde have været noget bedre.

Nu vil jeg altsaa foreløbig gaa ud fra som givet, at som Situationen ligger i Øjeblikket, er Vilkaarene saa gode, som de nu en Gang kan faas. Det er altsaa den ene Side af Sagen. Den anden og jo langt mere usikre Side af Sagen er, om det øjeblikkelige Tidspunkt er det heldigst valgte. Der kan man selvfølgelig i dette Øjeblik kun gaa efter et Skøn, og den enes Skøn kan maaske ret beset være lige saa godt som den andens. Hvad det her kommer an paa, er jo, om man kan antage, at det amerikanske Laanemarked i Løbet af kortere Tid for dem, der vil optage Laan, vil

ligge endnu gunstigere, end det ligger i Øjeblikket. Der er jo ikke den allerfjerneste Tvivl om, at i de senere Maaned er Forholdene for den, der vil laane i Amerika, blevet gunstigere Maaned for Maaned. Der er jo ingen Tvivl om, at naar et norsk Statslaan, som er optaget for ikke saa grumme længe siden, blev optaget paa noget ringere Vilkaar end nu det danske, kan man sige, og jeg tror ogsaa, man har Lov til at sige, at her spiller Forholdenes Udvikling i Retning af, at Laanemarkedet er blevet gunstigere og gunstigere for Laantagerne gennem de senere Tider, en Rolle. Om dette er den eneste Grund til, at det norske Statslaan er blevet noget ugunstigere end det danske, skal jeg imidlertid ganske lade staa hen.

Som sagt, Forholdene for Optagelse af Laan har forbedret sig i de senere Maaned, og derfor kunde man jo ganske naturligt stille sig det Spørgsmaal, om det saa dog ikke vilde være endnu heldigere for Staten at vente med at konvertere det meget dyre Laan, som igennem dette Lovforslag skal fjernes, om det ikke vilde være endnu gunstigere økonomisk set for Staten at vente med det nogle faa Maaned. Som jeg allerede har sagt, kan Besvarelsen af et saadant Spørgsmaal kun bygges paa en Tro, en Tro, der kan gaa i den ene eller den anden Retning. Den højtærede Finansminister, som jo er den mere ansvarlige i dette Forhold, har skønnet, at som Forholdene ligger i Øjeblikket og under Hensyntagen til, at vi derved kommer af med det dyre Statslaan saa hurtigt som muligt, er det nuværende Øjeblik det heldigst valgte til en Forandring af Laanet, og overfor denne Antagelse, som kan vise sig at være rigtig, og som kan vise sig at være forkert, har mit Parti ikke kunnet føre saadanne Argumenter i Marken, hverken for sig selv indbyrdes eller overfor andre, at man har turdet tage Ansvaret for ikke at tage Laanet, idet det selvfølgelig er hævet over enhver Tvivl, at det nye Laan, saaledes som det nu en Gang bliver, jo fornuftigvis betyder en økonomisk Fordel for Staten sammenlignet med det Laan, vi har. Men jeg vil altsaa gerne igen betone, at deri ligger jo ingenlunde nogen Sikkerhed for, at man ikke i Løbet af en meget kort Tid kunde have faaet et Laan, der var endnu bedre. Som sagt, paa Grund af den højtærede Finansministers Opfattelse af Stillingen, en Opfattelse, som jeg maa formode, han er kommet til ogsaa igennem flittige Konferencer med Mænd, som i særlig Grad beskæftiger sig med slige Forhold, nemlig at Øjeblikket